

продраж на мене, да излѣзвамъ тутакси изъ соб-
лж-тж. Напротивъ това, азъ рекохъ Драку, той да
излѣзе, но той не ма послуша, и азъ го пробо-
дохъ съсь саблж-тж си, и тутакси издѣхна! Исти-
на тж на тази случка тж истинно ви лвавамъ,
като да стожъ предъ божи-тж престолъ. Юще за
подобро увѣреніе свикахъ ваши-тж дворяны, кои-
то сж сл очевидно увѣрили и тука подписади. Я-
влавающа това вашей свѣтлости, ожидавамъ ми-
лостиво упжтствованіе.

28-го Августа 503. въ Сягфрндсбургъ.

понижнѣйшій.
Матей Голосъ.
Хофмайсторъ.

Свидѣтели:

Виалхеллъ Маноа.

Мелхіоръ Габоръ.

Фердинандъ Даношъ.

(*Послѣ прочтаніе-то запечатва писмо-то и за-
држквва, служитель-тж влѣзе*).

Слуга-та. Какво заповѣдате Господине!

Голосъ. Да занесешъ това писмо въ Ліонъ
и да го дадешъ на господинъ Графа, и да ми до-
несешъ друго отъ него; всѣдни коня, па колко-
то можешъ по бърже иди, а ето ти и пары за
харчъ. (*Слуга-та отважда, а Голосъ ся обращава къмъ
дворяны-тж*.) Замете нѣколицина тжзи нашж че-
стнж Графицж, и запрете ъж въ тѣмницж-тж, дог-
дѣ получимъ отговоръ отъ господинъ Графа. (*Го-
лосъ отважда, а Графица-та си исправя главъ-тж*).

Графица-та. Ахъ, Боже, Боже мой! О про-
клетый Голосе, какво на прави?